

เมื่อหกรไม่ใช่คนอื่น: ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ กับ “ยุนจงอู” จากละครชุดเกาหลีใต้ เรื่อง *Strangers From Hell*

วารางคณา สุวัฒน์ประ*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวละคร “ยุนจงอู” ตัวเอกจากละครชุดเกาหลีใต้ เรื่อง *Strangers From Hell* หรือชื่อภาษาไทย คือ *นรกคือคนอื่น* กำกับโดยอีซางฮี ด้วยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ด้านบุคลิกภาพ เนื่องจากพบว่าตัวละครยุนจงอูมีการแสดงออกในรูปแบบที่ตรงข้ามกับจิตใจและความคิดกล่าวคือ ภายในใจและความคิดของเขามักมีความรู้สึกโกรธเคืองและไม่พอใจต่อการกระทำที่บุคคลรอบตัวมีต่อเขา แต่ภายนอกเขาเลือกที่จะข่มความไม่พอใจนั้นไว้ และแสดงออกอย่างประนีประนอมเพื่อลดการเกิดปัญหา ซึ่งการแสดงออกเช่นนี้แสดงให้เห็นลักษณะการทำงานประสานกันระหว่างโครงสร้างของจิตใจ 3 ส่วน ได้แก่ Id, Ego และ Superego ตามหลักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) แต่ในท้ายที่สุดเมื่อเขาไม่สามารถเก็บกัก และควบคุมอารมณ์โกรธของตนไว้ได้ จึงทำให้ Id, Ego และ Superego ทำงานประสานกันอย่างผิดปกติ และนำมาสู่สาเหตุที่ทำให้ชีวิตของเขาพังทลายลง จึงนำมาสู่ประเด็นที่ว่าสาเหตุหลักที่ทำให้ตัวละครยุนจงอูต้องพบกับความเลวร้ายนั้นไม่ใช่เพราะสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียวแต่พบว่า ตัวยุนจงอูเองคือสาเหตุหลักที่ทำให้เขาต้องพบเจอกับประสบการณ์ชีวิตที่โหดร้ายอันเนื่องมาจากการที่เขาไม่สามารถควบคุม Id หรือสัญชาตญาณและความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอาไว้ได้ โดยมีสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยสนับสนุน และการที่เขาไม่รู้ไม่เท่าทันสัญชาตญาณของ

* นิสิตภาควิชาวรรณคดี ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ติดต่อได้ที่: wawarang1@gmail.com

ตนเองนี้ได้ถูกนำเสนอผ่านสัญลักษณ์ “รอยยิ้ม” ซึ่งเป็นรอยยิ้มที่ไม่ได้ทำให้เขามีความสุข แต่เป็นรอยยิ้มที่ทำให้รู้สึกเหมือนต้องตกอยู่ในนรกทั้งเป็น

คำสำคัญ: ทฤษฎีจิตวิเคราะห์; ละครชุดเกาหลีใต้; นรกคือคนอื่น

Hell is not Other People: Psychoanalysis and the Character “Yoon Jongwoo” from South Korean Series *Strangers from Hell*

Warangkhan Suwannapura^{*}

Abstract

The article aims to study and analyze a principal character from Korean television series named *Strangers from Hell*, Yoon Jongwoo, directed by Lee Chang-hee by Psychoanalysis theory. Because of the character, Yoon Jongwoo, He is a person who always does anything opposite his mind. In other words, he keeps anger and negativity in his mind and compromises with other people. His character represents a working process of the Structure of Mind theory about Id, Ego, and Superego under Psychoanalysis theory by Sigmund Freud. Eventually, Yoon Jongwoo couldn't control his anger so it makes the working process of Id, Ego, and Superego work abnormally. So it leads to the collapse of his life. This is an issue that indicates the environment is not a problem that destroys Yoon Jongwoo's life. The study found that Yoon Jongwoo is the primary cause to make himself been in terrible situations due to he couldn't control his instinct and true feeling. In addition, the environment of his life is a support factor that makes him be uncontrolled himself. Moreover, to be uncontrolled is indicated through a “smile” that doesn't make him happy but makes him like to be in hell.

^{*} A fourth-year student at department of Literature, Faculty of Humanities, Kasetsart University. e-mail: wawarang1@gmail.com

Keyword: Psychoanalysis; South Korean television series; Stranger From Hell

1. บทนำ

ละครชุดจากประเทศเกาหลีใต้ เรื่อง *Strangers From Hell* หรือชื่อภาษาไทย “นรกคือคนอื่น” เป็นละครแนวลึกลับ และระทึกขวัญ ที่ได้รับความนิยมทั้งในสาธารณรัฐเกาหลี (ประเทศเกาหลีใต้) และในประเทศไทย โดยสร้างมาจาก ‘เว็บตูน’ (Webtoon) ซึ่งหมายถึงช่องทางการอ่านการ์ตูนรูปแบบใหม่ผ่านทางดิจิทัล ในชื่อเรื่องเดียวกัน ผู้เขียน คือ คิมยองกิ โดยฉบับละครนี้กำกับโดยอีซางฮี ประกอบด้วยจำนวนตอนทั้งหมด 10 ตอน ออกอากาศทางช่อง OCN ตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม ถึงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2562 ในประเทศเกาหลีใต้ และเข้ามาฉายในประเทศไทยผ่านช่องทางเว็บไซต์ชมภาพยนตร์ออนไลน์ชื่อดัง

Strangers From Hell เล่าเรื่องราวของ “ยุนจงอู” ชายหนุ่มวัย 20 กว่าปีจากเมืองปูซาน ที่ต้องเข้ามาทำงานในโซล เมืองหลวงของประเทศเกาหลีใต้ จากการชักชวนของรุ่นพี่สมัยมหาวิทยาลัย สถานะทางการเงินทำให้เขาต้องเลือกอาศัยอยู่ในหอพักราคาถูกที่เก่าและโทรม ซึ่งมีสภาพไม่เหมาะแก่การอยู่อาศัย รวมถึงเพื่อนร่วมหอพักแต่ละคนต่างก็มีความแปลกประหลาดและน่าหวาดกลัว เมื่ออาศัยอยู่ได้เพียง 4 วัน เพื่อนร่วมหอบางคนกลับหายตัวไปอย่างน่าสงสัย จากความหวาดกลัวในสภาพของที่พัก และเพื่อนร่วมหอพัก ทำให้ยุนจงอูเกิดความเครียดและวิตกกังวล นอกจากนี้การฝึกงานที่บริษัทก็ยิ่งเพิ่มความเครียดให้กับเขาจากการมีปัญหากับเพื่อนร่วมงานที่เข้ากันไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นความสัมพันธ์กับคนรักซึ่งเปรียบเสมือนที่พึ่งเดียวในโซลของเขากลับเกิดความขัดแย้งขึ้นบ่อยครั้งจนทำให้เขารู้สึกหมดหนทาง จากสภาพแวดล้อมและเรื่องราวทั้งหมดที่ต้องเผชิญจึงส่งผลให้ยุนจงอูมีการแสดงออกที่ผิดปกติกว้างไกลจากเดิมจนในที่สุดอาจกล่าวได้ว่า “ชีวิตของเขาได้เปลี่ยนไปตลอดกาล”

หากพิจารณาตัวละครยุนจงอูแล้ว จะพบว่าเขาคือคนธรรมดาทั่วไปที่หวังเข้ามาทำงานและสร้างรายได้ในเมืองหลวง ความกดดันจากการทำงานและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเขาจากการต้องเปลี่ยนที่อยู่อาศัยอาจสร้างความกดดันและเป็นปัญหาที่ทำให้เขาปรับตัวได้ยาก ซึ่งเดิมที่ยุนจงอูมีลักษณะนิสัยที่อารมณ์ค่อนข้าง

รุนแรงอยู่แล้ว เมื่อต้องเผชิญกับความเครียดจากหลายทางจึงทำให้เขาไม่สามารถจัดการกับอารมณ์และความคิดของตนเองได้ ในเรื่องได้มีการแสดงภาพความคิดของตัวละคร ยุบงออยู่เป็นจำนวนมาก และภาพเหล่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นการทำงานของโครงสร้างของจิตใจซึ่งประกอบไปด้วยการทำงานประสานกันระหว่าง Id, Ego และ Superego หากทำงานประสานกันได้ดี การแสดงออกของบุคคลหนึ่งจะออกมาในรูปแบบที่เป็นปกติและสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่หากเกิดความขัดแย้งระหว่างการทำงานประสานกันของ Id, Ego และ Superego อาจทำให้บุคคลหนึ่งไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และเกิดความไม่พึงพอใจในตนเอง ไม่พึงพอใจต่อโลก จนส่งผลต่อบุคลิกภาพ

2. ยุบงอ ภาพแทนการทำงานประสานกันอย่างผิดปกติของ Id, Ego และ Superego

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) จิตแพทย์ชาวออสเตรีย เน้นการศึกษาจิตใจสำนึกหรือความคิดภายใน ซึ่งทำให้นักจิตวิทยาหรือนักจิตวิทยา มองว่า ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) สามารถนำมาตีความสัญลักษณ์ และการกระทำของตัวละครในวรรณกรรมได้ โดยจะกล่าวถึงการนำทฤษฎีจิตวิเคราะห์มาวิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของตัวละครต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจถึงธรรมชาติของมนุษย์ และแรงผลักดันของตัวละคร (เกริกไกร สันทวีวรกุล, 2561, น. 14) โดยทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่ได้นำมาใช้วิเคราะห์ตัวละครยุบงอ เป็นทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพ (Structure of Personality) ที่ว่าด้วยโครงสร้างของจิตใจ (Structure of Mind)

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1856-1939) ได้มีการกล่าวถึง “ทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพ” (Structure of

Personality) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการแสดงออกและบุคลิกของมนุษย์ โดยฟรอยด์แบ่ง “โครงสร้างของจิตใจ” ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ Id, Ego และ Superego

1) Id หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของจิตที่มีมาแต่กำเนิด กล่าวคือ เป็นสัญชาตญาณที่เกี่ยวข้องกับพลังขับทางเพศ (sexual drive) และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death Instinct) อันเกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว รุนแรง และการต่อสู้

2) Ego หมายถึง ส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมความต้องการของ Id ให้อยู่ในภาวะเหมาะสม กล่าวคือ เป็นตัวกลางที่เชื่อมระหว่างตัวตนภายใน และโลกภายนอก เพื่อให้มนุษย์สามารถแสดงออกทางบุคลิกและการกระทำออกมาได้อย่างเหมาะสม

3) Superego หมายถึง การทำงานของจิตในส่วนที่ได้รับการสั่งสอน และเป็นไปตามมาตรฐานของสังคม หรือคุณค่าทางศีลธรรม กล่าวคือ เป็นการควบคุมในระดับสังคม เพื่อให้มนุษย์ไม่สามารถแสดงออกตามสัญชาตญาณของตนได้อย่างตรงไปตรงมา

ทั้ง 3 ส่วนจะมี หน้าที่ในการทำงานประสานกลมกลืนกัน เพื่อให้บุคคลมีปฏิริยาต่อสิ่งแวดล้อมไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม พฤติกรรมในการตอบสนองความต้องการพื้นฐานก็จะเป็นปกติ แต่ถ้าทั้ง Ego และ Superego ไม่สามารถควบคุมบุคคลได้ Id ก็จะทำหน้าที่โดยมีผลทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมแปลก ๆ และกระทำการต่าง ๆ ตามแรงกระตุ้นภายใน (Urging Forces) ของตนทันที โดยคำนึงถึงแต่ความพอใจและประโยชน์แก่ตนเอง

เมื่อวิเคราะห์อุปนิสัยของยูงจงอูด้วยทฤษฎีโครงสร้างของบุคลิกภาพ พบว่า ยูงจงอูคือตัวอย่างของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความผิดปกติของการทำงานประสานกันของ Id, Ego และ Superego โดยทั่วไปมนุษย์จะแสดงออกซึ่งความรู้สึนึกคิด และความต้องการของตนผ่าน Ego ซึ่งเป็นสิ่งที่ควบคุมและเชื่อมโยงการกระทำของมนุษย์ให้อยู่ระหว่าง “ความต้องการทางสัญชาตญาณ” อันมาจาก Id และ “ข้อกำหนดทางศีลธรรม” อันมาจาก Superego แต่ด้วยสภาพแวดล้อมที่ยูงจงอูได้อาศัยอยู่ ประกอบกับการปฏิบัติที่คนรอบข้างมีต่อเขา ทำให้ Superego และ Ego ไม่สามารถควบคุม Id หรือสัญชาตญาณที่ตัวเขาต้องการแสดงออกมาได้อย่างสมบูรณ์ และนั่นจึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ยูงจงอูต้องเผชิญกับความเลวร้ายที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาไปตลอดกาล

อุปนิสัยโดยพื้นฐานของยูงจงอุเป็น “คนอารมณ์ร้อน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นความผิดปกติของการทำงานประสานกันของ Id, Ego และ Superego ภายในตัวเขา โดยจะเห็นได้จากตัวละครรุ่นพี่ของยูงจงอุที่คอยปรามเขาให้ใจเย็นและควบคุมการแสดงออกให้ดีขึ้น ซึ่งเห็นได้จากภาพในอดีตขณะที่เขาเข้ารับการฝึกเป็นทหารประจำการ แม้จะเป็นคนอารมณ์ร้อน ยูงจงอุกลับไม่ใช่คนที่ขึ้นชอบความรุนแรงและใช้กำลังตัดสินปัญหา รวมถึงเหตุการณ์ที่พบเห็นคนทะเลาะวิวาทถึงขั้นลงไม้ลงมือกันบริเวณถนนที่ทำงาน เขาก็คือผู้ที่เข้าไปห้ามปรามด้วยตนเอง ซึ่งจากภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรมทหาร นอกจากจะแสดงให้เห็นการเข้าไปห้ามปรามการทะเลาะวิวาทของยูงจงอุแล้ว ยังปรากฏภาพอีกหลายเหตุการณ์ที่ถูกนำกลับมาฉายให้เห็น ซึ่งเป็นการบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า (foreshadow) ว่ายูงจงอุจะมีพฤติกรรมเช่นไรต่อไป โดยภาพในอดีตได้แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากที่เขาได้รับ การฝึกที่ค่อนข้างหนักทำให้เขาถูกลงโทษจนเกิดความไม่พอใจผู้บังคับบัญชาอยู่ภายในใจ หลายครั้งที่เขาควบคุมตนเองและยอมรับการลงโทษตามคำสั่ง ในที่สุดเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ผู้บังคับบัญชาของเขาได้ทำร้ายร่างกายพลทหารรุ่นน้องเขาก็ตัดใจเข้าไปห้ามปรามจนเกิดเป็นการต่อสู้อย่างรุนแรงระหว่างเขากับผู้บังคับบัญชาเสียเอง กล่าวคือ เขาตั้งใจจะเข้าไปห้าม ซึ่งเขาสามารถแยกผู้บังคับบัญชาออกจากรุ่นน้องได้แล้ว แต่เขาไม่สามารถควบคุมอารมณ์โกรธของตอนที่เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งสมมาโดยตลอดได้ เขาจึงชกไปที่ใบหน้าของอีกฝ่ายหลายหมัดจนต้องมีคนมาช่วยกันจับพวกเขาแยกออกจากกันอีกที ภาพเหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของยูงจงอุว่า แม้หลายครั้งเขาจะสามารถควบคุมได้ แต่เมื่อความไม่พอใจถูกสั่งสมไว้เป็นเวลานานประกอบกับมีเหตุให้เขาสามารถลงไม้ลงมือได้ เขาก็ไม่สามารถควบคุมอารมณ์และการกระทำของตนเองได้อีกต่อไป

สำหรับเหตุการณ์ในปัจจุบัน การควบคุมอารมณ์ของตัวละครยูงจงอุมักปรากฏในรูปแบบของการระบายอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงออกมาผ่านทาง “ความคิด” ซึ่งมักเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่รุนแรง เป็นความรู้สึกที่เขามีต่อเพื่อนร่วมหอพัก รวมถึงเพื่อนในบริษัท ซึ่งการแสดงออกถึงความต้องการในความคิดนั้นแสดงให้เห็นว่าในช่วงแรก Ego และ Superego ในตัวของยูงจงอุยังสามารถควบคุม Id หรือสัญชาตญาณที่เขาอยากแสดงออกมาตามความรู้สึก “โกรธ” ได้ และหลายครั้ง

เขาสามารถควบคุมการแสดงออกของตนได้ก่อนที่ Id, Ego และ Superego ของเขาจะไม่สามารถทำงานประสานกันได้ภายในภายหลัง

ภาพที่ 1. (ด้านซ้าย) Yunjung จินจินนาการว่าเขาได้ทำร้ายรุ่นพี่ตามที่เขาต้องการ
(ที่มา: <http://netflix.com>)

ภาพที่ 2. (ด้านขวา) Yunjung ออสงสัยว่าเพื่อนร่วมหอพักเข้าไปค้นห้องของตน จึงไปหาเรื่อง
ที่ห้องพักของอีกฝ่าย แต่เขายังสามารถระงับอารมณ์ไว้ได้ (ที่มา: <http://netflix.com>)

เมื่อนานวันเข้า การอาศัยอยู่ในที่พักร่วมและต้องอยู่ร่วมหอพัก รวมถึงทำงานกับคนเดิม ๆ กลับกลายเป็นยิ่งทำให้ทุกอย่างแย่ลง Yunjung ไม่สามารถควบคุมตนเองได้มากเท่าเดิม เนื่องจากพฤติกรรมของเพื่อนร่วมหอพักที่ปฏิบัติต่อเขายังรุนแรงมากขึ้น มีการฆาตกรรมเกิดขึ้นโดยเพื่อนร่วมหอพักทั้งหมดของเขาเป็นฆาตกรและทุกคนหวังจะทำการฆาตกรรมเขาเป็นรายต่อไป มีการเข้าไปค้นห้องพักของเขา และวางยาใส่ในน้ำให้เขาดื่ม รวมไปถึงรุ่นพี่ที่ทำงานถึง 2 คนที่มักจะดูถูกเขาอยู่เสมอ และแสดงออกกลับหลังคนอื่นว่าไม่ชอบในตัวเขา สิ่งเหล่านี้ทำให้เขาเกิดความวิตกกังวล และยังไม่พอใจจนรู้สึกเกลียดทุกคนมากยิ่งขึ้น แม้เขาจะไม่ได้แสดงออกมาโดยตรงแต่ความรู้สึกโกรธและเกลียดนั้นได้ถูกส่งสมลงไปในใจของเขามากขึ้น ๆ ราวกับบรวันที่จะปลดปล่อยมันออกมา บ่อยครั้ง Yunjung มีการสร้างภาพหลอนขึ้น แม้ภาพหลอนนั้นจะเกิดขึ้นในความคิดของเขา แต่ความคิดในด้านลบที่เขาคิดออกมานั้นกลับเกิดขึ้นโดยเป็นการกระทำและความคิดของผู้อื่น ไม่ใช่ใบหน้าหรือการกระทำของตัวเอง กล่าวคือ เขาคิดว่าเหล่าคนประหลาดจากหอพักเป็นผู้กระทำ และเป็นเจ้าของความคิดชั่วร้ายในความคิดของเขา

“แต่ไม่ใช่ตัวเขาเอง” ทั้งที่ในความเป็นจริง ความคิดและการกระทำเหล่านั้นเกิดขึ้นจากจิตใต้สำนึก เป็นสัญชาตญาณ หรือ Id ที่เกิดขึ้นในจิตใจของเขาที่ปรารถนาจะทำสิ่งเหล่านั้น

สิ่งนี้นอกจากจะแสดงให้เห็นว่าขุนงอไม่เท่าทันในความคิดและสัญชาตญาณของตนเองแล้ว ยังแสดงให้เห็นเป็นการบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า (foreshadow) ว่าในอนาคตขุนงอจะมีความรู้สึกต่อตนเองเช่นไร กล่าวคือ เขาค่อย ๆ ปลอ่ยให้ Id เข้ามามีอิทธิพลและควบคุมการแสดงออกเหนือ Ego และ Superego โดยไม่รู้ตัว และยังหลอกตนเองว่าสัญชาตญาณและความต้องการ “ฆ่า” ของตนนั้นมีขึ้นจากความคิดของคนอื่นที่เข้ามาในหัว และไม่ใช่ตัวเขาเองที่คิดมันขึ้นมา ทั้งที่ในความเป็นจริงความรู้สึกทั้งหมดนั้นล้วนเกิดขึ้นจากความรู้สึกโกรธแค้นที่ตัวเขาเองได้สั่งสมเอาไว้

ภาพที่ 3. รูนพี่ที่ทำงานมาต่อว่าขุนงอ ทำให้เขาเกิดความโกรธแค้น เขาจินตนาการว่าเพื่อนร่วมหอพักมายุงให้เขาฆ่ารูนพี่ที่ทำงาน ทั้งที่ความจริงนั้นเกิดจากสัญชาตญาณในตัวของเขาเอง (ที่มา: <http://netflix.com>)

3. สภาพแวดล้อมที่บีบเบียด ส่งเสริมให้ Id กลายเป็นใหญ่

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่หล่อหลอมให้ขุนงอมีพฤติกรรมที่เลวร้ายลงเรื่อย ๆ นั้นมีที่มาจากตัวละคร “หมอซอมุนโจ” ทันตแพทย์ผู้ซึ่งอยู่เบื้องหลังการร่วมกัน

ฆาตกรรมคนในหอพักแห่งนี้ และเป็นคนที่ยกออกว่ายุนจองอุเป็น “คนประเภทเดียวกัน” ซึ่งในเรื่องได้แสดงให้เห็นผ่านการที่ยุนจองอุเป็นนักเขียน และเขาเขียนนิยายอาชญากรรม ตอนที่เขาได้พูดคุยกับหมอซอ เขาได้บรรยายการฆาตกรรมอันโหดร้ายของตัวละครในนิยายอย่างออกรส และแสดงให้เห็นว่าเขามีอารมณ์ร่วมไปกับความสนุกที่ได้ฆ่าคนอย่างมากมาย สิ่งนี้เป็นการแสดงออกซึ่งสัญชาตญาณที่อยู่ในตัวของยุนจองอุ ซึ่งทำให้หมอซอเชื่อว่าเขาจะต้องกลายมาเป็น “ผลงานชิ้นเอก” คือ กลายเป็นฆาตกรที่โหดเหี้ยมที่สุดที่ตนสามารถสร้างขึ้นได้ หมอซอพยายามพูดคุย ยั่วเย้าและโน้มน้าวให้จองอุแสดงออก “ตามความต้องการของตนเอง” และนั่นทำให้ยุนจองอุเกิดความวิตกกังวลจนเห็นภาพหลอน เขาถูกคนอื่น ๆ รอบตัวมองว่าเขา “แปลกประหลาด” ไม่ต่างจากคนอื่น ๆ ในหอพักของเขา

อีกทั้งการใช้ฉากการอยู่อาศัยในที่พักประเภท ‘โกชีวอน’ (고시원, Goshiwon) ยังแสดงให้เห็นความกดดันอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้ยุนจองอุอยู่ในลักษณะชายผู้แพ้ (loser) ในชายขอบของสังคมและกดดันให้ภาวะทางจิตของเขาทำงานไม่ปกติ เนื่องจากปัญหาตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาพุ่งสูงในเกาหลีใต้ทำให้ผู้มีรายได้น้อยไม่สามารถอยู่อาศัยในที่พักที่มีคุณภาพได้ ข้อมูลจากบทความ “*นรกไม่ใช่สถานที่แต่คือผู้คน: สรรวจนรกโซซ็อนของหนุ่มสาวเกาหลี*” โดยเพ็ญพิชชา มุ่งงาม (2564) กล่าวว่า ภาครัฐบาลเกาหลีได้จะออกนโยบายเพื่อควบคุมตลาดอสังหาริมทรัพย์กว่า 25 นโยบาย เช่น เพิ่มภาระทางภาษีแก่ผู้มีบ้านสองหลัง เป็นต้น แต่่นโยบายดังกล่าวก็ไม่ได้ช่วยให้ราคาที่ดินตกลงมา ยิ่งไปกว่านั้นยังมีชาวเจ้าหน้าที่รัฐที่รู้ข้อมูลภายในแอบไปกว้านซื้อที่ดินไว้เก็งกำไรอีกด้วย คนตัวเล็กตัวน้อยที่ไม่ได้มีต้นทุนมากพอจะลงหลักปักฐานหรือบันทึกดีใหม่ที่ยังไม่มีการประจำจึงเลือกที่จะอาศัยอยู่ในที่พักประเภทโกชีวอน (고시원) ห้องพักขนาดประมาณ 6.6 ตารางเมตร ซึ่งมีแค่เตียงนอนสนนราคาเช่าอยู่ที่ประมาณ 2 แสนwon (ประมาณ 5,700 บาท) ต่อเดือน หรือหากอยู่กันเป็นครอบครัวก็จะเลือกเช่าห้องกึ่งใต้ดินหรือพันจีฮา (반지하) แบบครอบครัวคิมในภาพยนตร์เรื่อง Parasite (2019) ซึ่งมีราคาเช่าอยู่ที่เดือนละประมาณ 3 แสนwon (ประมาณ 8,600 บาท) นอกจากจะเรียกว่าโกชีวอนแล้วอาจจะเรียกว่า โกชีเทล (고시텔, Goshitel), Livingtel, Residence, One-room-tel แรกเริ่มเดิมทีแล้วที่พัก

ประเภทนี้ถูกสร้างเพื่อเป็นที่พักสำหรับคนที่ต้องการเช่าชั่วคราวเพื่ออ่านหนังสือในการสอบ ‘ซุนึง’ หรือการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของเกาหลี ลักษณะที่พักแบบโกช็อนที่แออัดคับแคบมีส่วนกระตุ้นให้สภาวะทางจิตของยุนจงอูทำงานผิดปกติ

ในเรื่องมีการกล่าวถึง “สภาพแวดล้อม” และให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนแปลงไปอยู่บ่อยครั้ง และมีการกล่าวถึงซ้ำ ๆ จากหลายตัวละคร ว่าการอยู่ที่หอพักแห่งนี้ทำให้เกิดความรู้สึกด้านลบขึ้น เนื่องจากสภาพที่เก่าและโทรม ห้องพักคับแคบและอับเนื่องจากไม่มีหน้าต่างภายในห้องพักเลย ที่สำคัญที่สุดคือเพื่อนร่วมหอพักที่มีพฤติกรรมแปลกประหลาด ทุกคนเป็นฆาตกร มีส่วนร่วมในการลงคนมาก่อเหตุฆาตกรรมร่วมกัน และทุกคนต่างแสดงพฤติกรรมที่คุกคามต่อยุนจงอูและทำให้เขารู้สึกกลัว บางครั้งมีการข่มขู่จนทำให้ยุนจงอูรู้สึกโกรธ ยิ่งเขาโกรธมากเท่าไรความพยายามในการควบคุมความรู้สึกของตนเองก็ยิ่งลดต่ำลง เขาตำหนิและแสดงความไม่พอใจต่อเพื่อนร่วมหอพักบ่อยครั้งมากยิ่งขึ้นในช่วงท้ายเรื่อง บางครั้งก็แสดงออกถึงพฤติกรรมที่รุนแรงจนทำให้คนรักเกิดความรู้สึกกลัวในตัวเขาเช่นกัน สิ่งเหล่านี้เป็นผลอันเนื่องมาจากการที่ยุนจงอูต้องคลุกคลีกับเพื่อนร่วมหอพักซึ่งเป็นฆาตกรที่มีความคิดความอ่านและการกระทำที่โหดร้าย รุนแรง บุคคลเหล่านั้นแสดงออกต่อยุนจงอูในเชิงข่มขู่และทำให้เขาต้องปฏิบัติตามพฤติกรรมเหล่านั้นไปโดยปริยายเนื่องจากความรู้สึกโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งยุนจงอูก็ตระหนักได้ว่าหากยังทนอยู่ในหอพักแห่งนี้จะยังเป็นการทำลายชีวิตของเขาให้แย่ลงต่อไป และอาจทำให้เขากลายเป็นเช่นเดียวกับคนที่หอพักเหล่านั้น เขาจึงต้องการที่จะย้ายออกจากหอพัก ซึ่งการที่เขาเริ่มยอมรับความรู้สึกที่เกิดขึ้นของตนเองนั้นถือเป็นสัญญาณที่ดีว่าเขายังรู้เท่าทัน และยังสามารถควบคุมสัญชาตญาณของตนเองได้โดยไม่ปล่อยให้มันมาควบคุมการกระทำทุกอย่างของตนเอง

ในตอนท้ายเรื่องเขาจึงพยายามที่จะออกไปจากหอพักแห่งนี้ให้ได้ แต่กลับทำไม่สำเร็จเมื่อหมอซอได้จับคนรักของเขาเป็นตัวประกันและเรียกให้เขากลับมาช่วยเธอ และนั่นเป็นเหมือนจุดที่ทำให้ความอดทนของเขาขาดสะบั้นลงในที่สุด ซึ่งอาจหมายถึง “ความเป็นมนุษย์” ที่อยู่ในตัวของเขาด้วยเช่นกัน ในตอนจบของเรื่องเกิดการต่อสู้ขึ้นภายในหอพัก หมอซอเป็นผู้ทำการฆาตกรรมเพื่อนร่วมหอพักทั้ง 4 ราย และได้

ต่อสู้กับยุงงอ ซึ่งยุงงอได้ป้องกันตัวเองจนทำให้หมอขอเสียชีวิตจากการต่อสู้ที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา ยุงงอรอดชีวิต แต่ในท้ายที่สุดภาพเหตุการณ์กลับเฉลยให้ผู้ชมได้เห็นว่าไม่ใช่หมอขอที่ฆ่าคนทั้งหมดในหอพักวันนั้น แต่เป็นตัวของยุงงอเอง ซึ่งเขาทำไปโดยที่จิตใต้สำนึกของเขาเข้าใจว่าหมอขอเป็นคนทำ และก่อนตายหมอขอได้พูดกับเขาว่าตัวเองได้สร้าง “ผลงานชิ้นเอก” ขึ้นมาแล้ว นั่นก็คือได้เปลี่ยนยุงงอให้กลายเป็นฆาตกรที่เลือดเย็นได้แล้วสมใจโดยที่ยุงงอไม่รู้ตัวแม้แต่หน่อย

บทสรุปตอนท้ายจึงแสดงให้เห็นการทำงานประสานกันของ Id, Ego และ Superego ที่ผดปกติในตัวของยุงงอ เนื่องจากเขาได้ให้ Id หรือสัญชาตญาณเข้ามามีอิทธิพลเหนือ Ego และ Superego ซึ่งแม้ดูเหมือนจะสามารถอ้างได้ว่าเป็นเพราะผู้ครอบงำที่มีส่วนในการยั่วยุ และผลักดันให้พฤติกรรมของเขาเปลี่ยนแปลงไป แต่ในความเป็นจริงสัญชาตญาณส่วนลึกในตัวของเขาเองก็ปรารถนาที่จะแสดงออกตามความรู้สึกโกรธและเกลียด ที่มีต่อบุคคลที่ปฏิบัติต่อเขาไม่ดีเช่นกัน ซึ่งการที่เขาไม่สามารถควบคุม Id ได้ นั้น Id หรือสัญชาตญาณจึงเข้ามามีบทบาทในการกระทำ การคิดและตัดสินใจ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของเขาให้กระทำตามความต้องการของตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางสังคมและจริยธรรม รวมถึงการแสดงออกที่เหมาะสม

4. “รอยยิ้ม” สัญลักษณ์ของการทำงานประสานกันอย่างผดปกติของโครงสร้างจิตใจ

ในเรื่องได้มีการแสดงให้เห็นถึงการทำงานประสานกันอย่างไม่กลมกลืนของ Id, Ego และ Superego ในตัวยุงงอ โดยมีการใช้สัญลักษณ์ คือ “รอยยิ้ม” เข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะการยิ้ม เป็นการกระทำเพื่อแสดงออกถึงการมอบความรัก และความรู้สึกในด้านที่ดีให้แก่ผู้ที่ถูกยิ้มให้ ซึ่งตลอดทั้งเรื่องเพื่อนร่วมหอพักต่างมอบรอยยิ้มให้กับยุงงอทั้งที่ลับหลังหวังจะฆ่าเขาอยู่ตลอดเวลา สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าการยิ้มที่เกิดขึ้นภายในเรื่องเป็นเพียงการปกปิดความคิดภายในใจ ซึ่งน่าหวาดกลัว และไม่อาจรับรู้ได้เลยว่าแท้จริงแล้ว

คนที่ยั้มให้กำลังคิดเช่นไรกับเรา ตลอดทั้งเรื่องยุนจงอูไม่เคยยั้มเลยสักครั้งจนในวันที่เขาเกิดความรู้สึก “อยากฆ่า” เขาถึงได้ยั้มออกมา เขาเกิดภาพหลอนและเถียงกับตัวเองในกระจก ซึ่งทำให้เห็นชัดเจนว่าการทำงานของ Id, Ego และ Superego กำลังเรียกร้องการมีอยู่ของตนและแย่งกันเพื่อข่มกันและกัน เนื่องจากตัวจริงของยุนจงอูรู้สึกผิดกับการตายของรุ่นพี่ และคิดว่า การฆ่าคือสิ่งเลวร้าย Ego และ Superego กำลังทำงานเพื่อให้ยุนจงอูแสดงออกไปไปตามกฎของสังคมและศีลธรรม คือการเสียใจ ในขณะที่ความคิดภายในจิตใจและสัญชาตญาณของเขา หรือ Id ก็กำลังแสดงออกว่าเขามีความสุขกับการแสดงความรู้สึกตามสัญชาตญาณ ความตายของรุ่นพี่ (ประธานบริษัท) คือสิ่งที่เขาต้องการ และเขาเป็นคนฆ่ารุ่นพี่ของเขาเอง เขาจึงสมควรที่จะยั้มออกมา

ภาพที่ 4. (ด้านซ้าย) ยุนจงอูจินตนาการถึงรุ่นพี่ (คนที่สอนนาง) ซึ่งถูกเขาทำร้ายร่างกาย ว่านางจะฆ่าอีกฝ่ายให้เสียชีวิต (ที่มา: <http://netflix.com>)

ภาพที่ 5. (ด้านขวา) ยุนจงอูสับสนในตนเองว่าควรรู้สึกดีใจหรือเสียใจกับการเสียชีวิตของรุ่นพี่ (ประธานบริษัท) (ที่มา: <http://netflix.com>)

รอยยั้มของยุนจงอูสัมพันธ์กับกลไกการป้องกันทางจิต (defense mechanisms) คือกระบวนการของจิตใจที่ใช้ป้องกันหรือลดความขัดแย้งภายในจิตใจ ความขัดแย้งภายในจิตใจในที่นี้หมายถึง ภาวะจิตใจที่ไม่สมดุลและส่งผลด้านลบก่อให้เกิดความทุกข์ใจกับบุคคลนั้น เช่น ภาวะโกรธ กังวลใจ เป็นต้น ในแต่ละกระบวนการของจิตใจถูกเรียกว่า กลไก โดยจะตอบสนองจำเพาะต่อละแรงขับหรือสัญชาตญาณนั้น ๆ เห็นได้จากการตอบสนองที่ต่างกันในแต่ละระยะของ psychosexual development ทุก ๆ กลไกมีหน้าที่เก็บกด (repression) ความขัดแย้งภายในจิตใจและ

เพื่อปฏิเสธ (denial) ความเครียดและความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น กลไกป้องกันแต่ละคนนำมาใช้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยบุคคลนั้น ๆ โดยส่วนใหญ่แล้วบุคคลทั่วไปจะมีการปรับเปลี่ยนกลไกป้องกันไปมาตลอดเวลาตามสถานการณ์หรือบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะจิตใจปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาหรือมีความเป็นพลวัต (dynamic) แต่ถ้าหากบุคคลยึดติดหรือใช้กลไกใดกลไกหนึ่งซ้ำมากเกินไปก็อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาบุคลิกภาพต่อไปได้

กลไกการป้องกันทางจิตของฟรอยด์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของตัวละคร ยุนจองอู ได้แก่ การโทษผู้อื่น (projection) การรับรู้และแสดงการตอบกลับจากสิ่งกระตุ้นภายในที่ยอมรับไม่ได้ ปฏิกริยานี้ส่งผลกระทบต่อภายนอกตัวตนของบุคคลเหล่านั้น ความก้าวร้าวโดยอ้อม (passive aggressive behavior) การแสดงออกความก้าวร้าวที่มีผลต่อผู้อื่นโดยอ้อมและไม่แสดงสิทธิของตน เมื่อดูภายนอกจะแสดงลักษณะยินยอมหรือเชื่อฟังซึ่งเป็นการปกปิดความขัดแย้ง ความต้านทาน หรือความไม่เป็นมิตรเอาไว้ การกระทำที่ตรงกันข้าม (reaction formation) การเปลี่ยนการแสดงออกสิ่งกระตุ้นภายในจิตใจที่รับไม่ได้ออกมาเป็นด้านตรงกันข้าม การเก็บกด (repression) การปฏิเสธหรือเก็บกด ความคิดหรือความรู้สึกที่ขัดแย้งในจิตใจแล้วทำให้เกิดความเจ็บปวดร้าวทางจิตใจอย่างรุนแรงไม่ให้อุดหนุนมาในระดับจิตสำนึก และอารมณ์ขัน (humor) การใช้อารมณ์ตลกขบขันเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์หรือความคิดโดยปราศจากความไม่สบายใจและความไม่พึงพอใจโดยที่ตนเองไม่รู้สึกรู้สีก่อตัวและเป็นผลดีต่อผู้อื่น (วรุตม์ อุ่นจิตสกุล, 2558, น. 7)

ตามปกติแล้วทุกคนจะมีความรู้สึกโกรธจนอยากฆ่าใครสักคน ซึ่งก็เปรียบความต้องการเช่นนี้ได้กับ Id แต่ Superego อันได้แก่กฎหมายและศีลธรรม จะทำหน้าที่ควบคุม Id เพื่อไม่ให้คนแสดงออกอย่างไม่เหมาะสมแม้จะเป็นการแสดงออกตามความรู้สึก เมื่อ Superego สามารถควบคุม Id ได้ จะทำให้เกิดการแสดงออกระหว่างกลางของ Id และ Superego คือ เป็นการกระทำหรือการแสดงออกที่ต้องอยู่ในศีลธรรมและไม่ผิดกฎหมาย หรืออาจเป็นการแสดงอารมณ์ออกมาในระดับที่รุนแรงน้อยกว่าการฆ่า เช่น การว่ากล่าว หรืออาละวาดเพื่อระบายอารมณ์ ซึ่งก็คือ Ego แต่การแสดงออกของยุนจองอูกลับออกมาเป็นการขี้น และเป็นขี้นอย่างมีความสุข นั้นแสดงให้เห็นถึง

ความผิดปกติในการทำงานประสานกันระหว่าง Id, Ego และ Superego ซึ่งในท้ายที่สุด Ego และ Superego ไม่สามารถข่มสัจจะชาตญาณ หรือ Id ในตัวของเขาได้ เขาจึงปลดปล่อยอารมณ์ออกมาในรูปแบบของการทำตามสัญชาตญาณของตนเอง นั่นคือการฆ่าทุกคนที่ทำให้เขาเกิดความหวาดกลัว และฆ่าอย่างโหดร้ายทารุณ และการกระทำเช่นนั้นกลับทำให้เขายึดออกมาซึ่งตรงข้ามกับความเป็นมนุษย์ทั่วไปที่จะแสดงออกผ่านการกระทำที่ตนต้องการ ซึ่งยังคงอยู่ภายใต้กฎหมายและศีลธรรม

นอกจากนี้ รอยยิ้มของยูนจงอูยังสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางสังคมวิทยา ทฤษฎีนี้เริ่มด้วยความคิดเรื่องการกระทำระหว่างกัน (Interactionism) และสัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งเป็นหัวใจแล้วจึงขยายวงออกไปถึงมนุษย์แต่ละคน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคมและสภาพของสังคมมนุษย์ ทฤษฎีนี้นับเป็นทฤษฎีประเภทจุลภาคเพราะให้ความสำคัญต่อมนุษย์แต่ละคน ทฤษฎีนี้เข้ามาช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ (จิตใจ ตัวตน หรืออัตตา บุคลิกภาพ) และสังคมครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น การกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์และการกระทำระหว่างกันทางสังคม สิ่งที่เราควรทำความเข้าใจเบื้องต้น คือ การกระทำระหว่างกันทางสังคมและการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ การกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social Interaction) หมายถึง การกระทำของบุคคลที่มีผลอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของบุคคลอีกคนหนึ่งไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การโฆษณาสินค้าในโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนั้น นักสังคมวิทยายังได้แบ่งแยกการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์ ออกจากการกระทำระหว่างกันทางพฤติกรรม (Behavioral Interactionism) โดยการกระทำระหว่างกันทางสัญลักษณ์มีการถ่ายทอดความคิดด้วย ส่วนการกระทำระหว่างกันทางพฤติกรรมไม่มีการถ่ายทอดความคิด การเข้าใจกันระหว่างคู่สัมพันธ์จะอาศัยพฤติกรรมที่แสดง (Overt Behaviors) เท่านั้น (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, น. 69) รอยยิ้มของยูนจงอูเป็นสัญลักษณ์ที่เขาต้องการสื่อความหมายถึงความเป็นมิตร ไร้พิษภัยต่อผู้อื่นในสังคมแต่แท้จริงแล้วเป็นกลไกการป้องกันทางจิตของเขาจึงไม่ใช่การสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมา แต่ตรงข้ามกับภายในใจของเขาที่คุกรุ่นไปด้วยอารมณ์รุนแรง

5. บทสรุป

ตัวละคร “ยูนจุงอู” คือการแสดงภาพการทำงานระหว่าง Id, Ego และ Superego ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักปกติที่กล่าวว่า Ego จะสร้างพฤติกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างสัญชาตญาณและความถูกต้องทางศีลธรรม เพื่อกำหนดให้มนุษย์แสดงออกอย่างเป็นไปตามการยอมรับและค่านิยมในสังคม แต่ในเรื่องนี้ตัวละครยูนจุงอูกลับแสดงให้เห็นการทำงานของ Id, Ego และ Superego ในด้านที่กลับกัน นั่นคือ Superego ไม่สามารถควบคุมและเอาชนะ Id ได้ จนทำให้เกิดการแสดงออกที่เหมาะสมอย่าง Ego อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม พร้อมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองแม้เพียงบางส่วนได้ แต่พฤติกรรมของยูนจุงอูกลับเกิดจากการที่ Id เอาชนะและข่มความถูกต้องทางศีลธรรมในใจของมนุษย์ และเลือกจะแสดงออกตามสัญชาตญาณและความต้องการของตนเอง

ซึ่งจากการเผชิญเรื่องราวที่กล่าวมาทั้งหมดของตัวละครยูนจุงอู จนสุดท้ายเขาได้กลายเป็นฆาตกรเลือดเย็นโดยไม่รู้ตัว ปัจจัยหลักซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เขาต้องตกอยู่ในสภาพนี้คือตัวของเขาเอง เนื่องจากไม่สามารถควบคุม Id ไว้ได้ ภายในจิตใจของเขาอันประกอบไปด้วย Id, Ego และ Superego ต่างก็มีการทำงานที่ไม่แตกต่างกันไปจากคนทั่วไป แต่เนื่องจากสัญชาตญาณที่เต็มไปด้วยอารมณ์รุนแรง การกักเก็บความโกรธ ความเกลียดเอาไว้เป็นจำนวนมากและไม่ได้ถูกจัดการระบายออกในทางที่เหมาะสมนั้น แม้จะมีกลไกการป้องกันทางจิตด้วยการเก็บกดและแสดงออกในทางตรงกันข้ามด้วยรอยยิ้ม แต่การเก็บกดความรู้สึกกลับเป็นตัวกระตุ้นชั้นดีที่ทำให้เขาระบายอารมณ์เหล่านั้นออกมาในทางที่ผิด ซึ่งการที่เขาไม่รู้เท่าทันกับความคิดภายในจิตใจและสัญชาตญาณของตนเองจนไม่สามารถควบคุมตนเองได้นั้นก็เป็นปัญหาหลักที่ส่งผลให้ Id เข้ามามีผลอยู่เหนือการแสดงออกที่ถูกต้อง เหนือกฎเกณฑ์และศีลธรรมทั้งปวง Ego และ Superego จึงถูกลดบทบาทลงซึ่งตรงกันข้ามกับคนทั่วไปที่จะนำทั้งสองสิ่งมาเป็นตัวกำหนดการแสดงออกในฐานะมนุษย์

ความคิดและการกระทำของยุนจุงฮูในตอนท้ายเรื่องจึงเต็มไปด้วยความบิดเบี้ยวโดยที่ตัวเขาเองก็ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนได้แก่การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่กดดันอย่างโกช็วอนและการคลุกคลีกับคนที่จิตใจบิดเบี้ยวผิดปกติไม่ต่างกัน ยิ่งเป็นการกระตุ้นให้สัญชาตญาณภายในตัวเขาเข้ามามีบทบาทในการควบคุมบุคลิกมากยิ่งขึ้น และความบิดเบี้ยวเหล่านั้นถูกแสดงออกผ่านรอยยิ้ม ซึ่งเป็นรอยยิ้มที่ผิดปกติ กล่าวคือ เขายินดีกับสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นและไม่คิดว่าการที่ตนเองแสดงความต้องการออกมาโดยตรงตามสัญชาตญาณหรือความต้องการของตนเองนั้นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม กลับกันเขาคิดว่าสิ่งใดที่ทำแล้วตนเองพอใจ แม้จะเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายและศีลธรรมก็ไม่ใช่ไร และสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องที่เหมาะสมและสมควรแล้วที่จะเกิดขึ้น พฤติกรรมเช่นนี้จึงเป็นตัวอย่างของการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกโดยใช้สัญชาตญาณและความรู้สึก ใช้ความปรารถนาในใจตนเป็นตัวควบคุมซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี Psychoanalysis ที่ว่าด้วยโครงสร้างของบุคลิกภาพของซิกมุนด์ ฟรอยด์ เพียงแต่เป็นการทำงานที่ผิดไปจากปกติ จุดจบของตัวละครยุนจุงฮูคือเขากลายเป็นฆาตกร และนี่จึงเป็นข้อพิสูจน์ที่ทำให้เห็นว่า “นรกไม่ใช่คนอื่น” อย่างที่เขาเข้าใจ

รายการอ้างอิง

- เกริกไกร สันทวีวรกุล. (2561). วิเคราะห์นวนิยายแปลเรื่อง "บันทึกจากใต้ถุนสังคม" ของดอสโตเยฟสกีด้วยทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัสเซียศึกษา). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เพ็ญพิชชา มุ่งงาม. (2564). นรกไม่ใช่สถานที่แต่คือผู้คน: สำนวนนรกโซซอนของหนุ่มสาวเกาหลี. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2564 จาก <https://www.the101.world/hell-joseon/>
- รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข. (2556). ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับการอธิบาย

ปรากฏการณ์สังคมจากมุมมองตัวแสดง. วารสารการเมือง การบริหาร และ
กฎหมาย, 5(2), 69-89.

วรุตม์ อุ่นจิตสกุล. (2558). เอกสารคำสอนรายวิชา ระบบประสาทการเคลื่อนไหวและ
พฤติกรรม 1 สำหรับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 3. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์.

Received: July 28, 2021

Revised: October 1, 2021

Accepted: November 19, 2021